

LIVHUSAREN

KUNGL LIVREGEMENTETS HUSARER

och

LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

INNEHÅLL

Sekundchefen har ordet	sid	1
Stamträdet	»	2
Upplands och Södermanlands ryttarfanor under 1500-talet	»	3
Redaktören har ordet	»	5
Förbundet och hembygden	»	7
Tidningsfonden	»	9
Kommunikationskärnen	»	10
Vår nuvarande utbildning	»	11
Upprop till åldersklassen	»	15
Ritt över savannen	»	17
Föreningsangelägenheter	»	20

LIVHUSAREN

SEKUNDCHEFEN HAR ORDET

Härmed föreligger det första numret av Livhusaren. Dess uppgift är att vara en förbandstidning och ett medlemsblad för kamratföreningen. Dess viktigaste syfte är att utgöra en sammanhållande länk mellan förbandet och alla livhusarer. Jag hoppas uppriktigt att detta syfte skall nås.

Stora förändringar har ägt rum vid Livregementets husarer vad avser utbildningen. De beridna skvadronerna har försvunnit. Motoriserade förband har kommit i deras ställe — en utveckling, som måste anses riktig med det snabba, rörliga krig, som nu förs över stora ytor. Utbildningsverksamheten är intensiv och omfattande. Åldersklassen av värnpliktiga överstiger 500, ett antal som är högre än någonsin tidigare i förbandets historia. Ater finns fem fulltaliga fredsskvadroner med de gamla benämningarna Liv, Örebro, Ö och V Närke samt Vadsbo. Våra motoriserade spaningskvadroner rör sig snabbt över stora ytor. Av befäl och soldater krävs alltjämt framåtanda och förmåga att fatta snabba beslut — kanske t o m i högre grad än förr. Våra fältpolisförband bestående av särskilt uttagna värnpliktiga, har ansvarsfulla och framträdande uppgifter, där också stora krav ställs på personligt uppträdande, beslutfattning och förmåga att ta ansvar.

Det är också min förhoppning att denna tidning skall bidra till en nyrekrytering av kamratföreningen. Övergången från beriden till motoriserad utbildning får icke bli en skiljelinje mellan gamla och unga livhusarer. De unga lyssnar gärna till de äldre, som också ska förstå att även dagens utbildning fostrar livhusarer värdiga att förvalta deras arv.

Detta första nummer vill presentera vårt förband — dess historia, organisation och utbildning samt den bygd, där det bedriver sin verksamhet.

I kommande nummer hoppas redaktionen på bidrag från gamla och unga livhusarer. Det finns i sanning mycket, som bör bevaras åt eftervärlden.

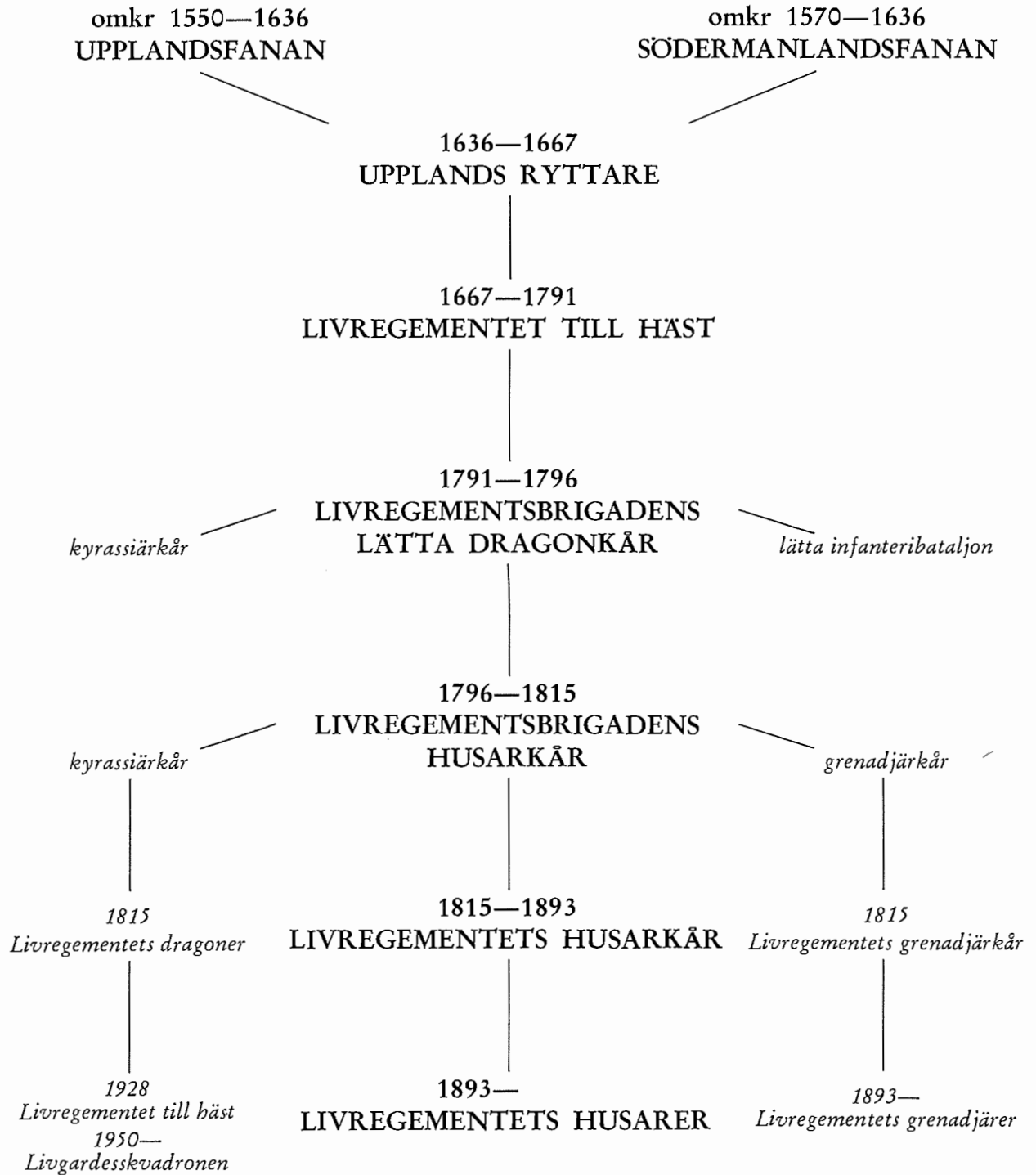
I förhoppning om en lyckosam framtid för Livhusaren sänder jag alla livhusarer en hjärtlig hälsning.

Bengt Jönegren

STAMTRÄD

över

KUNGL LIVREGEMENTETS HUSARER

Upplands och Södermanlands rytтарfanor under 1500-talet

Kungl Livregementets husarers historia kommer att belysas i en artikelserie i Livhusaren. — Här följer det första avsnittet, sammanställt av Eric Sörensen. Claes Lewenhaupt ritade.

Som framgår av stamträdet över Livregementets husarers anor leder förbandet sitt ursprung tillbaka till Upplands och Södermanlands rytтарfanor.

Före och under Gustav Vasas befrielsekrig bestod det svenska kavalleriet av frälserytteriet (riddarna). Detta rekryterades av adelsmän, vilka voro skyldiga att personligen göra rusttjänst. Som ersättning härför erhöll de viss skattefrihet. Styrkan torde ha uppgått till omkring 500 järnklädda ryttere, utrustade med lansar och svärd. — Striden fördes huvudsakligen man mot man och fordran på den enskilde riddarens vapenskicklighet var därför stor. — Deras betydelse hade emellertid minskats, sedan på kontinenten det tunga infanteriet lyckats besegra riddarhärarna. I Sverige hade ungefär samtidigt de svenska bondehärarna under Engelbrekt, Karl Knutsson och Sturarna visat sig kunna ej blott med stöd av bråtar och förhuggningar hejda en dåtida modern här utan även besegra den på öppna fältet.

Kavalleriets strid kom nu att utföras i förband.

I samband härmed sjönk kraven på den enskilde ryttares vapenskicklighet, rytteriets anseende sjönk och därmed även rekryteringen. Adels personliga skyldighet att göra rusttjänst upphörde och i stället ålades den att allt efter förmögenhet uppsätta ett visst antal ryttere. — Denna form av rusttjänst gav emellertid till resultat ett för Sveriges militära försvar otillräckligt starkt rytteri. För att råda bot härför beslöts därför på mötet i Arboga 1536 att »gode karlar, ädle eller oädle, måtte sig själva upp-rusta med en häst, tre fyra eller flera och därtill förskaffa gode karlar och harnesk med allt tillbehör.» Rytteriet baserades alltså på frivillighet till skillnad mot fotfolket som tvångsrekryterades. — Betalningen bestod av skattelindring, tilldelning av kronojord eller i kontantbetalning.

Det på Arboga möte beslutade kavalleriet var en direkt utveckling av frälserytteriet men med vidgad rekryteringsbas. Rytterna sammanfördes landskapsvis i fanor om i regel 300 man under befäl av en ryttermästare. Fanan var i sin tur indelad i fem kvarter med kvartermästare som befälhavare. Upplandsfanan med rekryteringsområde i Uppland och Västmanland torde snabbt blivit rekryterad medan Södermanlandsfanan, rekryterad i Södermanland, Närke och Värmland, vilka landskap tillhörde Hertig Karls furstendöme, organiserades först på 1570-talet. Dessförinnan uppsatte Hertig Karl s k besoldningsryttare.

Rytterna voro fortfarande klädda i skyddspansar (körtitz = kyrass, drabbyg eller skyttetyg) och även hästarna voro oftast delvis skyddade av pansar.

Beväpningen utgjordes av lans (glafven), stridsvärja (degen) och lätt eldhandvapen (pistol eller hakebössa).

För strid formerades rytтарfanan med fyra kvarter uppställda på 15—16 rotars front och 15 ryttares djup. Det femte kvarteret, den s k »förlorade hopen», bestod av sämre utrustade ryttere och användes för patrulltjänst och spaning.

Striden, som tidigare förts med blanka vapen, inleddes under slutet av 1560-talet med den s k karakollen, varvid led efter led red fram och avlossade sina eldhandvapen samt därefter vände åt sidorna och på nytt formerades i kön, där tillfälle gavs till omladdning.

Upplandsfanans första deltagande i krigiska operationer skedde i samband med besittningstagandet av Estland 1561. — Det egentliga eldprovet kom dock under kriget mot Danmark 1563—1570 (Nordiska sjuårskriget), då de nyuppsatta svenska förbanden fingo möta den krigsvana danska hären. På öppna fältet voro danskarna också överlägsna, vilket bland annat visade sig i slaget vid Axtorna (trakten av Varberg), där en till antalet överlägsen svensk här fick se sig besegrad.

Under striden mellan Erik XIV och hertigarna stod Upplandsfanan på kungens sida.

4 AVDELNINGAR TILL INDUSTRIENS TJÄNST:

Avd. Papper, papp och wellpapp:

Papper, Kartong och papp
Wellemballage

Avd. Färger och kemikalier:

Anilinfärger
Kemikalier
Hjälpprodukter för textil-, papper- och
kemiska industrin

Avd. Hydraulik:

Hydraulslang jämte kopplingar
Lödfria hydraulkopplingar
Adapters och slagnklämmor
Pumpar

Avd. Marin-teknik:

Smörjolje- och brännoljafilter
Ljuddämpare
Heating coils för tankfartyg
Kompleta propellerutrustningar

YNGVE VAN REIS & Co. AB

Vasagatan 34
Box 3036
Göteborg 3

Telegram: SWEDAMER
Telefon: växel 031/17 41 55
Telex: 20 664

Redaktören har ordet

Så har då första numret av Livhusaren kommit i tryck, ej helt utan födslovänder. — Men verket är ännu blott tillyxat i grova drag, även om både hyvel, mejsel, fil och sandpapper nyttjats av den orutinerade redaktören. — Nu gäller det emellertid att putsa till det hela, så att tidningen får en form och ett innehåll, som tilltalar läsekretsen. Och den som skall göra den putsen är just läsekretsen. Kanske är det onormalt att bedja om kritik, men i det

I kriget mot Ryssland 1570—1595 deltog såväl Upplands som Södermanlands ryttarfanor. — Striden gällde framför allt fästningarna, som behärskade kringliggande områden. Krigslyckan växlade och de olika fästena bytte innehavare ett flertal gånger medan kringliggande områden förhärjades. Slagen vid Lode 1573 och Winden 1578 samt intagandet av Narva 1581 voro de största svenska segrarna under detta krig. — I striden om svenska kungakronan mellan kung Sigismund och hertig Karl stod Upplandsfanan på konungens sida medan Södermanlandsfanan, som rekryterades från hertigens furstendömen, var denne trogen.

Segev och ära hemförde förvisso dessa våra första företrädare, trots stora svårigheter, om vilka man kan läsa i skildringar från denna tid. — Rekryteringen var ej alltid den bästa. Organisationen ej helt stabil, solden kom sällan i rätt tid och uteblev ofta hela år, någon enhetlig klädsel (uniform) kunde man ej tala om och större delen av tiden voro förbanden på krigsfot långt från hemtrakten. Medaljen hade därför också en baksida.

Disciplinen blev under dessa förhållanden allt annat än god och det var inte bara i fiendeland som skövling förekom. Där ryttarna förlades under uppehåll i striderna utarmades ofta bönderna och våldsdåd förekom. Speciellt drabbat torde Finland ha varit, men rofferier och våldsdåd lär ha förekommit i bl a Uppland, när ryttarfanan hemtransporterats för reorganisation.

Det hände även, när solden uteblev, att såväl hästar som rustningar såldes av ryttarna och det talades även om rent myteri där befälet var delaktigt. — Man får dock komma ihåg, att landet under denna tid ej blott var utsatt för anfall från främmande makter utan även led av inre stridigheter.

här fallet lär det vara enda sättet att få tidningen bättre.

Alltså bästa läsare: skriv eller eventuellt ring och berätta vad ni tycker, vad ni önskar för ändringar, inskränkningar och tillägg — och gärna även om ni tycker något är bra. Var ej rädd för att sära, ty vi »journalister» äro sällsynta hårdhudingar. — Men tänk på att läsekretsen är sammansatt av män av alla grader och alla åldrar.

Redaktionen skall emellertid göra sitt bästa för att tillmötesgå önskemålen. Men tro nu ej att kverulansen är huvudsaken. Det är framför allt positiva förslag och bidrag redaktionen vill ha.

Visst måste det finnas en redaktör och en ansvarig utgivare, men som journalist anställs kostnadsfritt från och med nu just Du som läser detta. Sänd in Ditt bidrag och gärna trevliga fotografier. Redaktionen förbehåller sig dock rätten till fri tvätt- och strykning.

En stor insats kan »Livhusaren» verkligen göra, och det är att rädda gamla minnen från glömskan. Jag vänder mig i första hand till alla gamla livhusarer av alla grader, som kunna berätta från tider på Sanna hed, från tiden då regementet flyttade till Skövde och den första tiden i nuvarande kasernen.

Vad gjorde livhusarerna under 1. världskriget? Vi är mycket tacksamma, om Du vill skicka utdrag ur Dina dagboksanteckningar eller rent av låna oss hela denna värdefulla skattegömma.

Samma sak gäller 2. världskriget med beredskapsåren. Förband stod vid gränserna och gjorde snabba förflyttningar snart sagt genom hela landet, befäl följde permittenttåg o s v. — Det behöver verkligen ej vara brist på stoff. Men vänta ej att komma med bidrag. De samlas och ordnas på redaktionen och utnyttjas efter hand.

Och alla roliga episoder och historier! Du kanske tycker en historia är gammal eller nött, men yngre generationer har säkerligen ej hört den. Skriv ned och skicka in. Var ej rädd för svenskan, innehållet är huvudsaken.

Ja, detta är vad ni äldre skall bjuda på.

Även ni unga livhusarer skall bidra och ge de äldre glimtar från hur det är nu. Hur känns det att ligga nergrävd för fast spaning, när fi stridsvagnar dåna förbi? Hur är det att som fältpolis patrullera i exempelvis Kungsträdgården i Stockholm? Och Du som tjänstgjort eller tjänstgör i Ghaza eller Kongo inrangeras bland utrikeskorrespondenterna. Glöm ej att skriva!

Men redaktionen, vad skall den bjuda på?

Regementets historia med episoder.

Hur det ser ut på förbandet i dag och vad som hänt och skall hända.

Kanske lite teknik och taktik och aktuella militärpolitiska spörsmål. Vi hoppas så småningom få en särskild spalt för personalia och för övrigt fortsätta med vad läsekretsen ej utdömt i detta nummer.

Och vart skall nu alla dessa bidrag skickas, jo till den tacksamme

Redaktören

Livhusaren

K 3

SKÖVDE

NI KAN UPPNÅ
SPARMÅLET
 PÅ HALVA TIDEN
 MED
SPARLÅN

I

SVERIGES KREDITBANK

Hertig Johans torg 2, Skövde, tel. 121 30, 121 32, 121 33 (linjev.)

LÄGG HYRESPENGARNA I EGET HUS!

BYGG

eget nu med

DUROX

gasbetong

Vi har en rad väl genomtänkta planlösningar, som kan lösa Ert bostadsproblem. Planera i god tid och bygg sedan med DUROX gasbetong. Det ger rimliga byggkostnader nu och minsta möjliga underhåll i framtiden.

Ni får personlig detaljservice hos oss och vi hjälper Er med alla formaliteter. Skriv därför redan i dag till

AB SVENSKA STENHUS

Skövde

tel: 0500/106 70

Sänd mig Er broschyr!

Tomtfrågan klar Ja Nej

Jag önskar ..... rum och kök.

Namn .....

Adress .....

Postadress .....

Tel.: .....

Förbandet och hembygden

Den store krigaren Lennart Torstensson fick en gång höra några mäktiga ord, som kom hans västgöta-hjärta att klappa hastigare än annars. Det var vid ett tillfälle, då svenska riksrådet hade orsak att avge det berömda omdömet om hans egen hembygd: »Den noble och av Gud välsignade provinsen Västergötland.»

De orden förpliktar. Vi västgötar — bluga som vi ä, kan veta — kan ju själva inte med att säga något så vackert om vårt eget landskap, trots att vi vet, att det är sant. Därför blir vi så tacksamt glada, när andra, när utbölingar av vad slag de vara må, för vår talan på detta lika uppriktiga som sanningsenliga sätt. Ty vi tror, att Vår Herre menat något även därmed, att han gett oss denna benådade bygd, som vi räknat som vår i tusenden av år. Här har fäderna röjt tegarna, här får vi i dag vårt uppehålle, här vill vi att våra barn skall få leva och bo som lyckliga och fria människor.

Västergötland är alltså vårt livsrum. Icke en tumsbredd jord vill vi ha av andra. Nej, så som far och farfar givit oss det i arv, så vill ock vi äga det, förvalta det, förbättra det. Illa vore det av oss annars. Det är därför, som bl a Kungl. Livregementets husarer samlar svensk ungdom under sina fanor. I en tid till brädden fylld av oro måste de unga utbildas till soldater för att hjälpa till att värna den bygd, som Paul Nilsson, den gamle regementspastorn på K 3, så underbart besjög med orden:

— *Se åkerarna, se ängarna,
där far och farfar gått!
Se rågarna, se blommorna!
Där har min vaggas stått.*

— — —
Värnpliktsutbildningen av i dag går emellertid inte enbart ut på att öva soldaterna i konsten att hantera geväret och dess huvuddelar. I de yttersta av dessa tider har man funnit, att detta inte är nog. Det lärde sig amerikanerna bl a i Korea-kriget.

Soldaten är inte, som man tidigare velat göra gällande, en »l'homme machine», en maskinmänniska. Nej, han är helt enkelt *människa* han som andra. På högsta ort i detta land har man därför till fullo insett betydelsen av vad ledningen för K 3 och övriga regementen i Skövde stad tog initiativ till redan för ett och ett halvt decennium sedan: att visa vårt landskap för de unga rekryterna. Soldaten måste ju först och främst lära känna och förstå att uppskatta den bygd, som han skall försvara, om det mest fruktansvärda skulle inträffa. Därför har sedan 1947, då vi gjorde de första västgötaresorna för värnpliktiga, tusentals unga husarer fått börja sin tjänstgöring i kronans kläder med att från bussfönstren njuta av de sköna panoramer landskapet kan bjuda. Men ungdomarna har även vid dessa tillfällen med fantasins hjälp fått höra historiens vingslag, så som de ännu i vår sena tid kan uppfattas i åldrig västgötabygd.

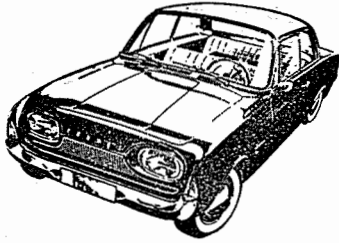
Eftersom undertecknad givits förtroendet att leda dessa resor under de många åren, må det vara mig tillåtet att här summera ned några intryck.

För det första vill jag då konstatera, att det är en svår konst att tala till soldater, så att de hundra procentigt lyssnar. Ingalunda äger jag själv den förmågan, men jag har flitigt övat den, alltsedan den tiden under kriget, då jag som fältföreläsare besökte de främsta förläggningarna utmed norska gränsen. En passersedel från försvarsstaben öppnade alla vägar och stigar för mig. Åtskilliga föreläsningar har jag hållit i tält och provisoriska baracker, där pojkar aldrig fick koppla av i vanlig mening och där tjänsten därför var mer krävande än annorstädes. Av dessa beredskapsmän fick jag lära oändligt mycket mer praktisk föreläsningspsykologi, än man kan tillägna sig ur hur lärda böcker som helst.

Jag vågar därför påstå, att soldaten är en särdeles fordrande åhörare, ibland t o m grym. Gudi vare lov! har jag aldrig upplevt det själv, men jag har hört talas om arma föreläsare, som applåderats ned eller hostats ut. Det behövs inte mer än att de unga åhörarna märker, att vederbörande stapplar en

Bilfirma J. Jarvik AB - Skövde

Telefon växel 108 90

Auktoriserad Ford- och Fordsonförsäljare

MODERN BILSERVICE

ESSO och BP BENSIN och OLJOR

BÄRGNINGSBIL efter växelns stängning tel. 131 14

JONTES EXPRESS

Lögegatan 1

SKÖVDE

Telefon 102 24

Flyttning · Emballering · Packning · Möbelförvaring

När det gäller drivmedel

HERRARNAS träffpunkt ●

För Trivsel och välkläddhet

FLERA KÖPER MERA HOS

Segervists

HERRKLÄDER

SKÖVDE

aning i sin framställningskonst eller inte är ordentligt förberedd, förrän det obarmhärtiga anfallet sättes in emot honom.

En föreläsare för soldater måste därför kunna sin sak, och han måste därtill ha någonting alldeles särskilt att komma med. Det duger inte att bjuda på något jämstruket. Att resa omkring med soldater och visa en ointressant kyrka här och en intetsägande byggnad där vore alltså helt meningslöst. Men den risken har aldrig förelegat på våra västgötaresor. Vår goda stad är ju så belägen, att om man far norrut, söderut, österut, västerut, så har det skrivits mycken historia, understundom svensk rikshistoria. Sådant imponerar på pojkar i värnpliktsåldern. Att på ort och ställe kunna säga: Vad som hände just här en vintrig februaridag år 1389 lade grunden till Kalmarunionen, varigenom Sverige, Norge och Danmark förenades till ett rike, ja, sådant brukar skaka även den som under sin skoltid avskydde ämnet historia. — Eller nu befinner vi oss vid Skandinavians största gånggrift, den är 16,7 meter lång. Här finns block, som väger upp till 20 ton. Hur kunde de släpa hit dem? Minns, att detta skedde för ungefär 125 generationer sedan, d v s i en tid utan redskap och verktyg i vår bemärkelse!

Så en annan sak! Den som leder en sådan här resa, måste ock vara beredd på att kunna svara på tusen och en frågor från det unga auditoriet. Och när de då frågar, vill de inte ha något svammel till svar, utan de skall ha fullt sakliga uppgifter. Å andra sidan bör en ciceron inte ösa torra fakta och årtal i det oändliga över sin stackars åhörarskara. Ingen lärare minns man väl med större förakt än den som gjorde historieboken till telefonkatalog! Historia borde vara det mest fascinerande ämnet på skolschemat. Är det så i dag?

Viktigast av allt är dock att möta pojkarna med gott humör. Ena redir västgötahistoria i det psykologiska ögonblicket ger den verkliga kontakten från hjärta till hjärta. Och vad de alldeles särskilt uppskattar är, då ciceronen inte bara påvisar andras fel och brister utan även vågar skämta med sig själv.

Om värdet av dessa resor, som syftat till att ge kontakt mellan förband och hembygd, må till sist andra vittna. Själv har jag stortrivts bland ungdomarna, och jag hoppas att även i år, då kung Bore äntligen släppt sitt järngrepp över våra bygder, få fara ut med västgötapojkar och andra och visa dem Kungslena, Karleby, Gudhem, Ekornavallen, Varnhem, Binneberg och allt vad det heter, men ock få berätta för de unga åhörarna om en tid helt olik vår och om Olavus och Grannas-Johannes och Tilda i Krusgårn, hon som skickar tillbaka 10 kronor av sin pension, »för ho rår 'nte leva upp'en.»

Västgöta-Bengtsson

Utdrag ur gamla order:

Magra hästar få icke äga rum.

Samling till kritik vid p 146,4. Officerare till fots, hästarna till hands.

Tidningsfonden

För att kunna utgiva en tidskrift kräves pengar.

Detta första nummer har kunnat åstadkommas tack vare att kamratföreningens avdelningar och gynnare av Livhusaren ha ställt sig som garanter.

Tidningen måste emellertid kunna stå på egna ben snarast möjligt och ej leva på skulder eller nåder. — Finns ett buffertkapital kan tidningen betala alla utlägg kontant och därvid erhålla rabatt. Redaktionen har redan genom lokalavdelningarna låtit utannonsera att alla bidrag, hur små och hur stora som helst, äro välkomna till »Tidningsfonden». Denna anmaning har ej förklingat ohörd, som framgår av nedanstående bidragsförteckning.

Redaktionen framför sitt varma tack och hoppas att i varje nummer av tidningen få glädjen att redovisa bidrag till Tidningsfonden.

Postgironummer: 61 09 17.

Bidrag har hittills influtit från

Bergdahl E, fanjunkare
Bergenstråhle G, överste
Bonde C, greve, överste
Bonde T, greve, generallöjtnant
Brockmar I, överfurir
Föreningen för ädla hästavelns främjande
i Skaraborgs län
Grill T, ryttmästare
Hedén G, ryttmästare
Hedenstierna E, ryttmästare
Hedenstierna H, kammarherre
von Heijne S, ryttmästare
von Hofsten E, landstänbsdirektör
Jönsson T, fanjunkare
Kalmberg H, överstelöjtnant
Karlsson A G, fanjunkare
Karlsson F, fanjunkare
Lagercrantz H, överste
Ljungquist B, överstelöjtnant
1942 års volontärrekrytskola
Nyblaeus G, löjtnant
Officerskåren K 3
Spets A, rustmästare
Strandman C A, direktör
Strandman C G, ryttmästare
Strömfelt H, friherre, överstelöjtnant
Sundé L, ryttmästare
Swedenborg W, överste
Sörensen E, ryttmästare
Trädgårdh, C, överste
Underbefälskåren K 3
Underofficerskåren K 3

Det svåra svenska språket

Magen är en nackdel!

Huvudvridningen är inte bra på alla händer!

Nu hoppas jag att ni, som ej ha någon utbildning förut, skola stå på samma ståndpunkt om 14 dagar.

Nu ha vi hört om världens oro, till vilken vi alla dra ett strå till stacken.

KOMMUNIONSKÄRLEN

Alla som ha tjänat eller tjäna vid Kungl Livregementets husarer ha i samband med parad och korum sett de två pukorna med nattvardskärlen uppställda som ett altare framför fronten, men få äro de som känna till något om dessa föremåls historia.

Pukorna av koppar tillverkades i början av 1700-talet som ersättning för de silverpukor Livregementet förlorade i slaget vid Poltava 1709. — De äro alltså äldre än de silverpukor, som Livregementet till häst erhöll 1771 och vilka nu finnas vid Livgardesskvadronen i Stockholm.

Nedanstående uppgifter om kommunionskärnen äro hämtade ur den utredning, som gjorts av framlidne livhusaren, löjtnanten i armén Harald Biörck.

Då Upplandsfanan år 1588 mönstrades vid Alun-

da upptages i registret Predikanten Herr Nils. I och med att en präst fanns kan man med säkerhet säga att även nattvardssilver fanns. — Nattvardssilvret var då som nu heliga föremål och förvarades på säkert sätt. I kungabrev av år 1689 heter det: »Vi hava låtit förse Vårt Livregemente med tvänne stycken kalkar samt tillhörande askar och patén (oblattallrik) av silver uti foder förvarade.» Då Livregementet bestod av tre skvadroner om vardera fyra kompanier tyder detta på att regementet redan tidigare hade en uppsättning nattvardssilver, som torde härröra från 1500-talet. Detta antagande stödes dessutom av att Livregementet år 1693 enligt kungabrev erhöll *tre* stora och *tre* små kommunion-flaskor. — Efter slaget vid Poltava räddades två

Vinflaskan (till vänster) tillverkades 1701 av Johan Nützel. Större kalken (i mitten) »omgjordes och reparerades år 1789». På övre delen »cuppan» finns blott lödighetsstämpeln. Man kan fastställa att denna del är betydligt äldre än skaft och fot. Större patén (större tallriken) och större oblatasken (till höger) kan även vara från 1500-talets slut men torde snarare vara tillverkade av Friedrich Richter i slutet av 1600-talet. Mindre kalken tillverkades 1727 av Hans Eriksson Nordvall, vilket även torde gälla mindre patén och mindre oblatasken.

Vår nuvarande utbildning

Vid K 3 utbildas värnpliktiga i motoriserad spanings-tjänst och i fältpolistjänst. Utbildningsofficeren, ryttmästare Gösta Hedén, och chefen för 4. skvadronen, ryttmästare John Rabber, presenterar här de båda utbildningslinjerna.

SPANINGSSKVADRONEN — VÅRT MOTORISERADE SPANINGSFÖRBAND

Då K 3 1956 »avhästades» var det många som med undran och tvekan såg på det nya motoriserade spaningsförband, som skapats och för vilket K 3 skulle bli målsman. Denna undran gällde inte bara K 3 eget befäl och äldre livhusarer, utan även andra förband och myndigheter. Den skvadron som skapades, var kanske inte idealisk för avsedda uppgifter. De begränsade ekonomiska tillgångarna tillät t. ex. inte att vi från början erhöll terränggående fordon i hela förbandet. Skvadronen visade sig trots detta vara mycket användbar och efter några års erfarenheter har alla berörda instanser övertygats om dess outhärlighet. Den har nu föreslagits få en ny organisation, som i utrustningshänseende bättre svarar mot de uppgifter den kan ställas inför.

Striden föres numera över avsevärt större ytor än förr. Den ökade rörligheten på marken och i luften ger en fiende möjligheter att snabbt flytta stora förband från en del av operationsområdet till en annan. Genom insats av kärnladdningar ökas också fiendens möjligheter att göra lokala genombrott i våra stridslinjer.

För att bemästra sådana plötsliga lägesförändringar krävs en snabbt verkande underrättelsetjänst baserad på lättroliga spaningsförband.

Den motoriserade spaningskvadronens främsta uppgift är snabb spaning över stor yta. Den kan spana på stor bredd och längs flera vägar för att ta kännning med fienden och fastställa hans styrka, kraftsamling och verksamhet. För att lösa dessa uppgifter måste skvadronen ofta uppträda på stort

avstånd från andra förband, vilket ställer stora krav på stridsberedskap, sambandstjänst och underhållstjänst.

Sedan kännning med fienden erhållits eller angivet spaningsområde nåtts, sker spaningen främst genom fasta och rörliga patruller. Strävan skall vara att undvika strid, men om uppgiften så kräver skall och kan skvadronen uppta strid i begränsad utsträckning.

Skvadronen är utrustad med »Volvojeepar», varvid pansarvärnsgrupperna ha en specialgjord »jeep» med 9 cm pansarvärnspjäs. Samtliga spaningsgrupper och motorcykelpatruller ha ultrakortvågsradio för samband med radiotelefoni inom spaningsplutonerna och inom skvadronsstaben. I skvadrons- och plutonsstaber finns dessutom kortvågsradio för sam-

band på telegrafi eller radiotelefoni på stora avstånd. Skvadronen kan vara självförsörjande ur underhållssynpunkt under flera dygn. För strid är den rikligt utrustad med kulsprutor och granatgevär.

Då spaningsgrupp överraskande stöter samman med fienden, kastas rök, så att personal och fordon

uppsättningar av Livregementets nattvardssilver, som medförts i den ryska fångenskapen, åter till Sverige av generalen Creutz. — En tredje uppsättning tillverkades 1727 efter den gamla modellen. — Då nattvardskärnen foro illa under alla fälttågen har reparationer gjorts, varför det är svårt att med ledning av stämplarna med säkerhet fastställa från vilken tid de ursprungligen daterar sig. Man måste hålla med löjtnanten Biörck när han slutar sin utredning: »Kanske kommer en gång deras gemensamma historia att skrivas. Det torde vara en tacksam uppgift för någon på området icke lekman.»

Om någon gång man skall höra historiens vingslag är det inför dessa relikter ännu i tjänst, och bättre kan ej denna ofullständiga historik avslutas än med inskriptionen på cuppan till den större kalken:

*Till Hörer Kongl Lif Regimentet till Häst
The drucho af then andliga klippan som
them medföljde, vilken klippa hvar Christus.*

1. Cor. 10 v. 4.

TRE VÄSTGÖTABRYGGERIER

till Er tjänst

AXVALLS ÅNGBRYGGERI, AXVALL	Tel. 0511/200 08
Nederlag: Skara Bryggeri	» 0511/101 05
 LIDKÖPINGS BRYGGERI, LIDKÖPING	» 0510/220 05
Nederlag: Vara	» 0512/100 27
 BRYGGERIET NORDSTJERNAN, SKÖVDE	» 0500/165 55
Nederlag: Karlsborg	» 0505/100 35
Tidaholm	» 0502/100 91
Töreboda	» 104
Ulricehamn	» 0321/117 44

KONDITORI och FESTVÅNING

PRINSTRÄDGÅRDEN

öppen 1/5—1/9

Beställningar telefon 157 55 och 191 55

EN GÅNG »PRINS OSCAR» ALLTID »PRINS OSCAR»

RIDINTRESSERADE

Bliv medlem och rid i Skövde Ryttarförening, som har hästar passande alla åldrar.

Ridningen äger rum i K 3 ridhus eller utomhus:

Vardagar kl	1800—2100
Lör- och helgdagsaftnar	1400—1700
Sön- och helgdagar	1000—1300

Pris: Juniorer (under 18 år) 4: 50/tim
Seniorer 5: 50/tim

Upplysningar och tidsbeställning: telefon 190 36, fanjunkare E. Fridlundh

ges möjlighet att komma i skydd för att sedan fortsätta sin verksamhet.

Det är en verkligt kavalleristisk uppgift att föra en spaningskvadron. Kraven på alla chefer är faktiskt större än vid den beridna skvadronen. Genom att spaningskvadronen opererar inom en stor yta verkar spaningsplutonerna ofta självständigt långt ifrån varandra och från skvadronsstaben. Cheferna får inte ha »skygglappar» i sitt tänkande och eftersom allt rör sig fortare än förr, måste besluten fattas mycket snabbt.

Vi livhusarer äro mycket entusiastiska för denna skvadron och se med full förtröstan framtiden an. Det är alltjämt fläkt över tjänsten, och trots att hästen är borta ha vi utmärkta möjligheter att vidmakthålla traditionell framåtanda och gälust.

Bron sprängd! — Jeep efter jeep lyftes över vattendraget av helikoptern. — Spaningsplutonen fortsätter.

FÄLTPOLISUTBILDNINGEN

VID K 3

Under andra världskriget uppsattes efter mönster från de krigförande länderna fältpolisförband i svenska armén. Dessa fältpolisförband voro till en början avsedda främst för strid i ort. Deras möjligheter att lösa polisiära uppgifter voro mycket begränsade.

Erfarenheterna gav dock vid handen, att den civila polisen ej räckte till för att vid beredskap eller krig upprätthålla ordning och säkerhet inom områden där koncentration av trupper äger rum.

Fältpolisförbanden omorganiserades därför och utbildningen utsträcktes till helt polisiära ämnen som straffrätt, polisförfattningar m m. 1956 överfördes fältpolisutbildningen till K 3. Efter första utbildningsårets erfarenheter vidtog ett intensivt arbete för att anpassa organisation, utrustning och utbildning till det moderna krigets krav. Utbildningsmålet är att skapa förband, som kunna lösa såväl polisiära uppgifter som stridsuppgifter. Fältpolisförbanden lyda i krig direkt under ÖB eller enligt dennes bestämmande under militärbefälhavare, försvarsområdesbefälhavare, fördelningschef eller brigadchef.

De organiseras i kompanier, självständiga plutoner eller självständiga grupper.

Fältpoliskompaniet består av stab, tre fältpolisplutoner och tross. Beroende på att kompaniet ver-

kar inom ett mycket stort område har varje pluton sin egen koktross. Därigenom kan också vilsekomna och eftersläntare ur andra förband utspisas.

Fältpolisförbanden äro helt motoriserade, försedda med såväl radio- som telefonmateriel samt kul-sprutor och granatgevär.

Inom anvisat område upprätta plutonerna fältpolisstationer, varifrån verksamheten ledes.

Fältpolisförbandens allmänna uppgift är att upprätthålla ordning och säkerhet inom anvisat område. Däri ingår bl a att hejda panikslagen trupp, kontrollera legitimationshandlingar, efterspana och gripa brottslingar, uppspåra (hindra) spioneri, sabotage och annan landsskadlig verksamhet, upplösa otillåtna sammankomster, ordna trafikreglering och hindra övergrepp mot civilbefolkningen.

Utöver den stridsverksamhet, som kan erfordras för att lösa polisuppgifterna, kan de tilldelas begränsade stridsuppgifter som att avvärja fientligt pansargenombrott, ingripa mot fientlig luftland-sättning eller oskadliggöra fientliga patruller eller sabotagegrupper.

Endast befälselever uttages till fältpolistjänst. Huvuddelen tillhör grupp A, d v s underbefälsuttagna vpl, men sedan 1961 utbildas även underofficersuttagna vpl i fältpolistjänst. Under sommarhalvåret ställs fältpolispatruller bl a till kommandantens i Stockholm förfogande för ordningshållning. Vid större evenemang (flygdagar, motortävlingar o s v) brukar ofta den civila polisen begära hjälp av fältpolis.

Vid större militära övningar kan fältpolisförbanden ingå i ledningen eller lyda direkt under en styrkechef. Under Upplandsövningarna 1962 fördröjde ett fältpoliskompani, organiserat av åldersklassens värnpliktiga, fienden på ett mycket framgångsrikt sätt.

Då många fältpolisuppgifter löses av små patruller, som uppträda långt från fältpolisstationen, ställs stora krav på den enskilde fältpolismannen. Han skall vara ett föredöme i personligt uppträdande, han skall ha gott omdöme, pondus, framåtanda samt vara initiativrik — allt egenskaper som sedan gammalt kännetecknat goda kavallerister.

Under 1963 väntas en ny instruktion, utarbetad vid K 3, bli fastställd. Begreppet fältpolis torde komma att utgå och ersättas av militärpolis, som blir en gemensam beteckning för samtlig militär polispersonal.

Hot

Regementets längste officer var en viss löjtnant B på omkring 190 cm i strumplåsten.

Vid en övning i skyddsgrops grävande förde överfurir P befälet. Han tillhörde definitivt ej de längsta på regementet, men föra befäl kunde han. Värarna jobbade och slet i sommarvärmen, men vpl Karlsson, som ej tillhörde de flitigaste, hade ej lyckats åstadkomma mycket till skydd, när överfurir P inspekterade, varför denne utfor i den grövsta hotelse han kunde tänka sig: »Gräver Du inte fortare skall Du förbaske mig få gräva ståvärn åt löjtnant B.»

När Ni skall välja BIL!

ETT RIKTIGT VAL
ÄR ETT GOTT VAL
— ETT VOLVOVAL —

Elegans — Slitstyrka

Säkerhet

Högt andrahandsvärde

— det är faktorer

att räkna med —

— Tag kontakt med oss när det är dags att byta eller köpa bil —

När det gäller begagnade bilar är vår testavdelning Er trygghet.

Vi lagerför endast trafiksäkerhetsgaranterade bilar

HÄLLENBERG

SKÖVDE

Telefon 0500/109 30

BETALD ANNONSPLATS

SHELL BENSINSTATION

Mariestadsvägen 37 — Skövde — Telefon 111 78

Tvätt och Smörjning

NOGGRANT ARBETE — GOD SERVICE

C. V. HELANDER & Co.

Grundad 1835

Stampgatan 52 - Göteborg C

Kungl. Hovleverantör

Konserver & Delikatesser en gros

Tel. (riktnr 031) 19 84 63, 19 84 74, 19 84 75

Upprop till åldersklassen!

Då ni värnpliktiga rycker ut från er första tjänstgöring vid K 3, tycker ni att det är underbart att åter bli civila. Men hur blir det med sammanhållningen med rekrytkamraterna? Skall edra vägar skiljas för alltid? — Visst har var och en sin umgängeskrets där hemma och på den civila arbetsplatsen, men det är dock något alldeles speciellt med de vänner man skaffat sig under sin militärtjänst. — Ni har samlats till K 3 från alla delar av Sverige, från olika yrken, från olika samhällsgrupper. När ni återgår till det civila livet komma edra öden att gestaltats olika, men ett har ni gemensamt, minnen från er värnpliktstid, där ni delat ljuvt och lett och där ni genom samträning under många gånger svåra förhållanden grundlagt en vänskap, som det är tråkigt att plötsligt klippa av. — Efter en tid har ni glömt allt det tråkiga. Hårda övningar, som när de pågick förorsakade många hårda ord, framstår i en annan dager. Och det är då som ni kanske börjar på att fundera över vart kamraterna tagit vägen och hur de har det. Det vore roligt att träffa dem någon gång och prata minnen. — Men hur få tag i dem?

Visst går det att skriva till kamraterna, men folk flyttar och det är ett företag att hålla kontakt. — Det finns emellertid ett bra sätt. Bliv medlem i kam-

ratföreningen. Ni får då denna tidning tillsänd er två gånger om året. Där får ni en blandning av gammalt och nytt och kan följa med, vad som händer på K 3. Ni har dessutom möjligheten att genom tidningen kalla kamraterna till samling. — Men tidningen är blott en del av vad kamratföreningen har att bjuda på. — Varje år i anslutning till 4. december är ni välkommen till K 3, där speciellt program för kamratföreningsmedlemmar arrangeras. I dag finnes lokalavdelningar i Göteborg, Skövde, Stockholm och Örebro, men det är vår förhoppning, att med nuvarande rekrytering av värnpliktiga från hela landet lokalavdelningar skall bildas även i andra orter och kanske just av er. Inom lokalavdelningarna ordnas möten och utflykter, där ni får tillfälle att träffa kamraterna.

Man kan även samla ihop dem, som hör till samma årsklass och komma överens om att t ex 5 eller 10 år efter 1. tjänstgöringen samlas här på K 3 för att uppliva gamla minnen. — Ni kommer att bli väl mottagna.

Gå alltså in i kamratföreningen och uppmana kamraterna att även göra det.

Önskar ni vidare upplysningar så sök upp skvadronsadjutanten, som dessutom kan ordna medlemskap.

Skaraborgs

BRÄNSLE-AKTIEBOLAG

Telefon 145 20 — 145 22

Gesällgatan 5

SKÖVDE

KOPPARTRANS

ELDNINGSOLJOR

alla kvalitéter

GASOL — BRIKETTER — VED — KOL — KOKS

Strokinks

BOKHANDEL

SKÖVDE

Böcker

Pappersvaror

Teknisk materiel

Kontorsmaskiner

Har Ni kommit så HÖGT Ni vill i Skövde?

*Varom inte så gör ett besök
på Skid- och Friluftsförbundet
friluftsgård*

Mat- och kaffeservering - Härliga vandringar

GOTT BORD

ALPHYDDAN

Bordsbeställningar mottagas pr telefon 110 65

SKID- och FRILUFTSFRÄMJEDET

MOTOR-

Allt I SKÖVDE AB
RÅDHUSGATAN 2

Telefoner 150 20 — 150 21

Kontor 150 22

BILTILLBEHÖR — RESERVDELAR

VERKTYG — OLJOR — SMÖRJFETT

BILKLADSLAR — DÄCK och SLANGAR

JOHNSON BÅTMOTORER

Hotell Billingen

och

zum Dicken Sritz

LORENTZONS BYGGNADSVAROR

(f. d. Seebergs)

Tel. 106 35 växel SKÖVDE

Trävaror och byggnadsmaterial i parti och minut. Hyvleri

Shell eldningsolja

Tegelindustri: MARIESJÖ TEGELBRUK, Skövde

Telefon 158 39

PRESENNINGSUTHYRNING

RITT ÖVER SAVANNEN

Etiopiskt gardeskavalleri

Chefen för Livskvadronen, ryttmästare Jan Widegren, tecknar här en minnesbild från sin tjänstgöring vid Kejsrerliga gardeskavalleriet i Etiopien 1951—1954.

När den uppgående solens strålar träffade bivacken vid kratersjön i Bishoftu blåste trumpetarna revelj. Någon morgonbris rasslade inte i palmkronorna, men det var just då ännu jämförelsevis svalt och hästarna verkade pigga och utvilade. Soldaterna skämtade, skrattade och svor, hästarna frustade och slog, betsel och munderingar klirrade. Det var samma färgrika och glada skådespel som upplevts av generationer varje gång en kavalleritrupp lämnat sin bivack; en bild av liv, kraft och disciplin. När vi red ut ur byn vände jag mig om i sadeln och betraktade kolonnen inte utan ett sting av vemod i hjärtat. Vi hörde till de sista ryttarna.

Närmast bakom mig red min ordonnans och hästskötare, korpralen Tasfai, med en duk knuten för ansiktets nederdel till skydd mot det fina dammet. Efter Tasfai följde kapten Getachew Afework, löjtnant Nigatu Tallila och så resten av skvadronen. Som en lång khakifärgad orm slingrade den sig sakta fram mellan akacior och risiga buskar.

Savannen var inte så jämn i ytan som jag först trott. I stället för den plana mark jag väntat visade den sig vid närmare påseende vara genomskuren av djupa raviner med lodräta väggar, för tillfället torrlagda men under regntiden bräddfyllda med forsende rött slamvatten. Av djurliv syntes och hördes endast några enstaka fåglar. Antiloper, vårtsvin och rovdjur låg och tryckte i hålor eller buskage medan dagens obarmhertiga hetta begynte att bränna över

slätten. Några som däremot inte lät sin verksamhetslust dämpas vare sig av temperatur eller annat var de små idoga flugorna, som åstadkom mycken irritation hos hästar och ryttare.

En svettdroppe föll ned från min nästipp och hamnade på locket över vänster packficka, där den låg och dallrade en kort stund i dammlagret innan den rullade vidare mot okända öden. Minnesbilder från aspirantskolans övningar runt Billingen den kalla vintern 39—40 sökte leta sig fram ur det fördolda, men det ville inte riktigt lyckas. I den tilltagande tropiska hettan syntes is, snö och kyla vara något av ideala fenomen i en paradisk föreställningsvärld.

Sent på eftermiddagen nådde vi det heliga berget Zukuala, målet för vår dagsmarsch. Eftersom skymningen är kort i tropikerna sökte vi snarast få ord-

Kapten Getachew Afework i parad

EKMAN & Co. AB

Etabl. 1802

GÖTEBORG

Export av svenska stapelartiklar

Auktoriserade Pappersexportörer

Ägare av Pappersbruk

Utsikt från tältet

ning på bivacken. Tälten slogs några hundra meter upp på sluttningen i närheten av en plats, där det enligt uppgift skulle finnas en källa med gott dricksvatten. Krubbstrecken spändes mellan tjockstammiga sykomorträd som bredde ut sina väldiga kronor över en liten plåtå, från vilken vi hade en fascinerande vy över slätten upp mot Addis Abbeba.

Vattenproblemet — det mest vitala på dessa breddgrader — fick inte riktigt den lösning vi hoppats och trott på. Den omtalade källan befanns vid denna årstid vara nästan helt uttorkad, endast en obetydlig rännil silade fram över en av alger grönslemmig klippyta. Det enda som återstod att göra var att låta hästarna stå och slicka i sig av detta sparsamt rinnande vatten, en både tidsödande och besvärlig procedur.

Medan jag var sysselsatt med att ordna min utrustning för natten, kom löjtnant Nigatu fram och sade:

»Sir, Ni måste ha en fältsäng.»

»Nej, varför det?» frågade jag.

»Här förekommer så mycket ormar.»

»Men soldaterna, som sover på bara marken? Det måste vara lika farligt för dem.»

»Nej då, de känner ju varann», blev Nigatus något överraskande svar. Tyvärr kom jag mig aldrig för med att fråga, vad han egentligen menat. Någon säng brydde jag mig inte om eftersom det gick att stänga tältet så att all trafik av kräldjur omöjliggjordes.

På kvällen satt vi samlade kring en sprakande lägereld och samtalade och berättade historier. Den som talade mest var löjtnant Siyum Makonnen, en förtäljare av den gamla skolan förr så uppskattad i Österlandet. Medan eldens flammor lekte tafatt upp mot den dunkelblå natthimlen höll han sina åhörare trollebundna med sägner om hjältar och hjältedåd, om krig och politiska anslag riktade mot bergsfolkets rikedomar och frihet. Under det hans skildring trängde allt längre bakåt i tiden, bort genom seklerna, blandades fakta med legend och mytologi. Till sist förde han lyssnarna med på en vandring till det gyllene berget bortom Gondar, där dimmornas drottning byter skepnad och som välsignelsebringande regn sänker sig ned över rik och fattig bland folket i Amhara.

Allt tal om vätska uppskattades naturligtvis hos dessa innehavare av dammtorra strupar. När talet slutat satt vi sedan tysta och smuttade på Pernaud i bleckmuggar. Vi kunde höra de vilda djurens läten ute i mörkret och stundom även silverklang från klockorna vid munkklostret Abo Gabre Menfes högst uppe vid kraterranden 2.000 meter ovanför våra huvuden.

Plötsligt prasslade det till i buskarna och en kvinna trädde in i ljuskretsen. Hennes drag var utomordentligt sköna och eldskenet gav vackra, varma reflexer mot den mörka hyn. Hon stannade framför mig och hennes läppar rördes i en dämpad ordström. Jag vände mig till Getachew och frågade vad hon ville.

»Det är en gallakvinna från byn uppe på sluttningen. Hon vill dansa för Er och sedan sova i Ert tält i natt.»

Jag svarade, att hon fick mycket gärna dansa, men beträffande fältsäng höll jag fast vid mitt tidigare beslut, varför hon lämpligen borde söka sovplats någon annanstans.

Getachew översatte detta, i varje fall försvann kvinnan lika fort som hon kommit och ingen av de närvarande fick avnjuta vare sig hennes dans eller något annat.

Det var nu dags att törna in, vi bjöd varandra »god natt» och uppsökte tälten. Jag klädde av mig och sträckte ut min ganska trötta kropp på en filt som bretts ut över marken. Vaktpostens skugga föll med jämna tidsintervaller över tältduken, som böljade mjukt i den lätta nattbrisen. Bortifrån hästbivacken hördes frustande och stamp. Jag vände mig på sidan, blundade och föll i tung och drömlös sömn.

Från hästfronten

Vid K 3 finns för närvarande 17 stamhästar och 8 hästar ägda av officerare och underofficerare.

Bland resultaten från 1962 års tävlingssäsong märkes:

Champion i dressyr:	överstelöjtnant Ljungquist
Svensk mästare i dressyr:	ryttmästare W. Hamilton
Segrare i arméfälttävlan:	fanjunkare Kastenman
Segrare i steeplechase om	
H M Konungens pris:	löjtnant Nyblaeus
Seger i laghoppning om	laget: löjtn Håkansson,
H M Konungens pris:	fanj Kastenman, rustmästare Smedberg

ANNONSÖREN GYNNAR —

GYNNA ANNONSÖREN

Föreningsangelägenheter

Kamratföreningens organisation

Överstyrelsen

Postgiro 61 08 35

Ordförande	Sekundchefen	K 3	Skövde
Ledamöter	Ordföranden i respektive lokalavdelning		
Suppleanter	En ur respektive lokalavdelning		
Sekreterare och kassör	Förvaltare E Tiber	Vasagatan 13 B	Skövde
Suppleant	Fanjunkare G Lundh	K 3	Skövde
Revisor	Löjtnant C G Sjöblom	Fältgatan 17	Skövde
»	Fanjunkare E Åkvist	Våmb	Skövde
Suppleant	Ryttmästare K Bäckeskog	Rotegatan 9 D	Skövde
»	Fabrikör B Johansson	Erikslund,	Tibro 2

Lokalavdelningar

	GÖTEBORG	SKÖVDE	STOCKHOLM	ÖREBRO
Postgiro	4 24 18	9 72 59	5 80 56	
Ordförande	Ryttmästare G Brunius Strandvägen 21 Lerum	Major G Schildt Tallbacksstigen 6 Skövde	Ryttmästare T Grill Engelbrektsgatan 25 Stockholm	Vakant
Sekreterare	Ryttm J G Westerberg Törvedsgatan 11 Göteborg Ö	Fanjunkare T Jönsson K 3 Skövde	Ryttmästare L Sundé Fryxellsgatan 3 Stockholm	Polisassistent J Jönsson Järnvägsgatan 32 Örebro
Suppleant i överstyrelsen	Köpman B Larsson Johannesbergsgatan 30 Göteborg S	Källarmästare H Gustavsson Karlskatan 8, Skövde	Sekreteraren	

Redaktionskommittén för Livhusaren

Postgiro 61 09 17

Redaktör och ansvarig utgivare	Ryttmästare E Sörensen, K 3, Skövde	0500/105 60
Biträdande redaktör	Ryttmästare S Ahlander, Wennerbergsg 11, Skövde	0500/102 12
Ekonomichef	Fanjunkare E Pettersson, K 3, Skövde	0500/105 60
Distributionschef	Förvaltare E Tiber, Vasagatan 13 B, Skövde	0500/138 19
Revisorer med suppleanter	Se överstyrelsen	

Meddelande från redaktionen

LIVHUSAREN utkommer med två nummer årligen.

Pris per nummer: 2 kronor. Medlemmar i kamratföreningen erhåller tidningen gratis.

Prenumeration för ej medlemmar sker genom insättande av 4 kronor på postgiro 61 09 17.

Adressförändringar bör skriftligen insändas till redaktionen och respektive lokalavdelning.

RYTTARTÄVLINGAR äger rum i Skövde 17–19 maj

De förnämsta klasserna avhålls lördag eftermiddag och söndag.

Medlemmar i Kamratföreningen få, mot uppvisande av kamratföreningsmärket eller medlemskort, lösa inträde till samma kostnad som värnpliktiga i uniform.

Slottsbrons Träförädlings Aktiebolag

Slottsbron

Mekanisk trämassa

Sågade trävaror

Byggnadsmaterialaffär

*Gjäller det
bankaffärer*

tala med

SKANDINAVISKA
BANKEN